اخبار کارگری

سازمان تامین اجتماعی:
حقوق بازنشستگان همراه با متناسب‌سازی تا پایان ماه پرداخت می‌شود

براساس اعلام سازمان تامین اجتماعی، حقوق و مزایای بازنشستگان و مستمری‌بگیران این سازمان با اعمال افزایش سالیانه و متناسب‌سازی ۱۴۰۴، طی روزهای ۲۹ تا ۳۱ اردیبهشت ماه پرداخت می‌شود و حکم و فیش حقوقی نیز طی یک هفته آینده صادر و قابل رویت خواهد شد. در اطلاعیه سازمان تامین اجتماعی آمده است: به اطلاع بازنشستگان و مستمری‌بگیران تامین اجتماعی می‌رساند، نرم‌افزار افزایش حقوق و کمک‌های جنبی بازنشستگان و مستمری‌بگیران در سال ۱۴۰۴ تهیه شده و در مرحله پیاده‌سازی و انجام تست‌های نهایی است. پس از نهایی شدن افزایش‌ها، بلافاصله عملیات اعمال مرحله دوم متناسب‌سازی (۳۰درصد) طبق قانون برنامه هفتم پیشرفت آغاز و طی یک هفته آینده احکام افزایش و متناسب‌سازی صادر و فیش حقوقی در اختیار مستمری‌بگیران قرار می‌گیرد. متعاقبا محاسبه و تهیه لیست‌های اردیبهشت ماه توسط واحدهای اجرایی آغاز و پس از انجام اقدامات لازم صحت‌سنجی اطلاعات توسط بانک‌های عامل، پرداخت مستمری اردیبهشت ماه ۱۴۰۴ به همراه افزایش سالانه و مبالغ متناسب‌سازی مشمولان طی روزهای ۲۹، ۳۰ و ۳۱ اردیبهشت انجام می‌شود. این اطلاعیه در پایان تاکید دارد که تنها مرجع رسمی اطلاع‌رسانی اخبار و موضوعات مربوط به سازمان تامین اجتماعی، اداره کل روابط عمومی است و سامانه پاسخگویی تامین اجتماعی با شماره تلفن ۱۴۲۰، به صورت شبانه‌روزی پاسخگوی سوالات ذینفعان است.

تجمع بازنشستگان فولاد در اصفهان

دیروز یکشنبه (۲۱ اردیبهشت ماه) جمعی از بازنشستگان صنعت فولاد در اصفهان با حضور در تجمع صنفی، خواستار اصلاح همسان‌سازی حقوق مطابق با صورت جلسه ۱۵ مهر ماه ۱۴۰۲ شدند. به گزارش ایلنا، برداشتن سقف حقوق و پرداخت به موقع معوقات، اعطای افزایشات ۶۵ درصدی سالهای ۹۹ و ۱۴۰۰، درمان رایگان، بازگشت صندوق فولاد به جایگاه واقعی خود و تاکید بر تامین حقوق بازنشستگان فولاد مطابق با اساسنامه صندوق، بخش دیگری از مطالبات بازنشستگان فولاد و معدن است که بعد از چندین سال پیگیری، هنوز برآورده نشده است.

۳۹۰ هزار معلم در کشور فاقد مسکن هستند

سخنگوی وزارت آموزش و پرورش گفت: ۳۹۰ هزار نفر از معلمان در کشور فاقد مسکن هستند. به گزارش ایسنا، علی فرهادی صبح دیروز در مراسم امضای تفاهم‌نامه همکاری احداث و تامین مسکن فرهنگیان با بیان اینکه ۴۴ درصد دولت را وزارت آموزش و پرورش تشکیل داده، گفت: جمعا ۳۹۰ هزار نفر از معلمان از بین یک میلیون و ۴۵ هزار معلم فاقد مسکن هستند. وی با بیان اینکه قطعا ظرفیت‌هایی در درون آموزش و پرورش مشغول تامین مسکن هستند اما از این طریق فرآیند طولانی است و نیازمند جهشی چشم‌گیر در این حوزه هستیم، ابراز امیدواری کرد: این تفاهم‌نامه به خوبی اجرا شود و طی چهار سال آینده اعلام کنیم که هیچ‌معلمی فاقد مسکن نیست.

تجمع بازنشستگان تأمین اجتماعی در چند شهر

دیروز، یکشنبه ۲۱ اردیبهشت ماه، بازنشستگان تأمین اجتماعی در کرمانشاه، شوش، هفت‌تپه و اهواز، به روال هفته‌های گذشته تجمع اعتراضی برگزار کردند. به گزارش ایلنا، افزایش مستمری طبق نرخ واقعی تورم، تامینِ درمان رایگان و اجرای صحیح و عادلانه‌ی همسان‌سازی، از مهم‌ترین خواسته‌های این بازنشستگان است.

مرگ و مصدومیت دو کارگر بر اثر برق‌گرفتگی

دو کارگر آرماتوربند به علت اتصال میلگرد به سیم برق، دچار برق‌گرفتگی شده و در نتیجه یکی جان خود را از دست داد و دیگری به شدت دچار سوختگی شد. به گزارش ایلنا، علت برق‌گرفتگی این دو کارگر، رعایت نشدن حداقل فاصله ایمنی میان ساختمان و تیر سیم برق بوده، طوری که فاصله میان محل کار و سیم‌های عبوری برق کمتر از یک متر برآورد شده است.

برخی از معلمان بازداشتی با قرار وثیقه آزاد شدند

برخی از معلمانی که روز یازدهم اردیبهشت بازداشت شده بودند با قرار وثیقه آزاد شدند. به گزارش ایلنا «ولی میرزا سیدی» معلم بازنشسته که یازدهم اردیبهشت بازداشت شده بود، با قرار وثیقه یک میلیاردی آزاد شد. «حسین عبادیان» نیز روز شنبه با قرار وثیقه آزاد شد. همچنین برای مهدی فراحی شاندیز نیز تعیین وثیقه شده و احتمال آزادی او جدی‌ست. طبق این گزارش، یازدهم اردیبهشت در جریان اعتراض صنفی معلمان، ولی میرزاسیدی، احمد حیدری، حسین عبادیان و مهدی فراحی شاندیز بازداشت شدند.

روایتی از کارگران بدون شناسنامه‌ای که در حیات و ممات به آمار نمی‌آیند
در وطن خویش غریب

نسرین هزاره مقدم

انفجار بندرعباس و گم شدن و فوت کارگران، موضوع کارگران بدون شناسنامه و فاقد بیمه را دوباره به سطح آورد؛ زخمی قدیمی که هر از چندگاهی سر باز می‌کند و لرزه بر جان طبقه کارگر می‌اندازد.

در این سرزمین کارگرانی هستند که از این آب و خاک ثروتمند حقی ندارند، کارگرانی که تا جان در بدن دارند، باید برای نان خالی بجنگند و این جنگ با دست‌های خالی و بدون حمایت مسئولان از همان ابتدا مغلوبه است.

کارگران بی‌هویت و بدون بیمه تا زمانی که تن به بیگاری بدهند و سر پا و سالم باشند، حقوق روزمزد و بخور و نمیر می‌گیرند اما وقتی از پا افتادند یا قربانی حادثه شدند، دیگر به حساب نمی‌آیند. غیبت این کارگران در لیست‌های رسمی، نشان از یک درد عمیق دارد. در انفجار بندرعباس، کارگران بدون شناسنامه و بدون بیمه، در گزارش‌های رسمی نادیده گرفته شدند، حتی اگر برخی از آنها (آنهایی که شناسنامه داشته‌اند و کارفرمایان فقدان آنها را گزارش داده بودند) در لیست فوتی‌ها و اجساد شناسایی شده آمده باشند، در بحث روابط کار بازهم نادیده گرفته شدند. به آنها مستمری فوت یا از کارافتادگی پرداخت نمی‌شود یا در صورت مصدومیت و خانه‌نشینی، از مقرری بیکاری خبری نیست.

در بندرعباس، این کارگران، قربانیان بی‌نام و نشانی بودند که در گذر روزها و ازدحام خبرهای بعدی گم شدند، هر چند هشتم اردیبهشت، دو روز بعد از حادثه، «مجتبی معین وزیری» مدیر کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان هرمزگان اعلام کرد «به کلیه کارگران و خانواده‌های متوفیان بیمه‌شده تأمین اجتماعی که بر اثر حادثه آتش‌سوزی اسکله شهید رجایی بیکار شده‌اند، مقرری بیمه بیکاری و مستمری پرداخت می‌شود» هیچ مقام مسئولی به این سوال اساسی پاسخ نداد که تکلیف آنهایی که بیمه نداشتند چه می‌شود و آنهایی که شناسنامه و اوراق هویت نداشتند چه باید بکنند؟

در معرض فراموشی مطلق

در حال حاضر چند میلیون کارگر غیررسمی و بیمه‌نشده در کشور داریم. حداقل ۵۰۰ هزار کارگر ساختمانی در صف انتظار بیمه به پیری رسیده‌اند. کارگران روزمزد سخت‌ترین کارها را در کارگاه‌های دورافتاده، بنادر، معادن و زمین‌های کشاورزی و پروژه‌های ساختمانی انجام می‌دهند اما بیمه ندارند و معلوم نیست چه تعداد از این کارگران در بندرعباس بودند؛ چند نفرشان فوت شدند یا مفقودند یا اینکه از کار افتاده شده‌اند و دولت برای شناسایی و حمایت از اینها چه برنامه‌ای دارد؟ مسلم است که کارفرمایان از ترس عواقبی که می‌تواند دامن‌گیرشان باشد، لیست کارگران قربانی فاقد بیمه یا بدون اوراق هویت را اعلام نمی‌کنند. اما آیا سرنوشت این کارگران، فراموشی ست؟!

«عبدالباسط شاهوزهی» کارگر بلوچ فاقد شناسنامه، یکی از این کارگران است که در انفجار بندر رجایی جان خود را از دست داد. او نان‌آور اصلی خانواده بود که آنجا به صورت روزمزد کار و در یک اتاقک اشتراکی زندگی می‌کرد. محلی‌ها گزارش دادند که «پدر عبدالباسط به‌دلیل نداشتن شناسنامه حتی قادر به خرید بلیط اتوبوس نبود اما با وجود تحمل سختی سفر، به‌امید احقاق حق به بندرعباس رفت تا امروز دادخواهی او در پزشکی قانونی و دادگاه با بن‌بست مواجه شده است؛ شناسنامه نداشتن یعنی هیچ حقی نداری، یعنی سرگردانی».

پدر عبدالباسط به دلیل نداشتن شناسنامه حتی قادر به خرید بلیط اتوبوس نبود اما به امید احقاق حق به بندرعباس رفت ولی تا امروز دادخواهی او در پزشکی قانونی و دادگاه با بن‌بست مواجه شده است

ارتش ذخیره ارزان کاران

امل چند هزار نفر از این کارگران در صنایع و بنادر مشغول به کارند و با وجود فقدان ایمنی و گسترش تصاعدی نرخ حوادث کار، بحران مرگ و بی‌حقوقی این کارگران چقدر جدی‌ست؟ «بهرام حسنی‌نژاد» فعال کارگری و دبیر اسبق انجمن صنفی کارگران معدن چادرملو که وضعیت کارگران پروژه‌ای و روزمزد را از نزدیک دنبال کرده، این کارگران را «ارتش ذخیره ارزان کاران» می‌نامد و در این رابطه می‌گوید: آمار و درصدی از این کارگران نداریم اما واقعیت این است که حتی اگر یک نفر هم در این وضعیت دلخراش باشد، باز هم یک درد بی‌پایان است. الان متاسفانه رسم شده، کارگران ارزان را بیشتر از سیستان و بلوچستان در پروژه‌ها به خصوص در نقاط دورافتاده مثل بنادر، معادن یا پروژه‌های راهسازی به کار می‌گیرند، چند نفری در کانکس‌های بدون امکانات اسکان می‌دهند و به آنها به صورت روزمزد و بدون بیمه و حمایت‌های قانونی حقوق می‌دهند.

این فعال کارگری ادامه می‌دهد: این کارگران سخت‌ترین و سیاه‌ترین کارها را با کم‌ترین دستمزد انجام می‌دهند و این معضل مختص بندرعباس و اسکله آن نیست. خیلی جاها این دست کارگران مورد استثمار واقع می‌شوند. ادارات کار هم از حضور این کارگران و بی‌حقوقی آنها خبر دارند اما اقدامی نمی‌کنند. در واقع یک همدستی ضد کارگری بین ادارات کار و کارفرمایان برای بهره‌کشی از این کارگران در جریان است. کارفرمایان از محرومیت این کارگران سوءاستفاده می‌کنند و بازرسان کار هم خود را به آن راه می‌زنند و چیزی نمی‌بینند!

به گفته حسنی‌نژاد، استیلای سیاست‌های ارزان‌سازی بر بازار کار کشور منجر به گسترش استثمار در بسیاری از کارگاه‌های کشور شده و آنچه در بندرعباس اتفاق افتاد، نتیجه راهبردهای ضد کارگری ست که سال‌هاست در گوشه و کنار کشور به امری جاافتاده تبدیل شده است.

او ادامه می‌دهد: بدون تردید، تنها راه‌حل این معضل، ایجاد تشکل‌های قدرتمند و به میدان آمدن خود کارگران برای حل بحران است و گرنه هیچ کارفرمایی از کارگر بدون شناسنامه و بدون بیمه که فوت و مصدومیتش هیچ جا ثبت نمی‌شود، در آمارها نمی‌آید و با حقوق بسیار نازل، بی‌صدا و خاموش کار می‌کند، بدش نمی‌آید.

قصه‌ای تکراری

«عبدالباسط شاهوزهی» نمونه‌ای از صدها هزار کارگری ست که قربانی استثمار کارفرمایان، به خواب رفتن ادارات کار و نادیده گرفته شدن تاریخی می‌شوند؛ زحمتکشانی که آن نانی که برای خانواده می‌برند خون‌بهای ارزان جان آنهاست. نمونه‌های بسیاری از این کارگران یافت می‌شوند که در وطن خود به راستی غریب‌اند و حق آب و گل ندارند.

«عبدالرحیم» یکی از همین کارگران است، بی‌شناسنامه، بدون بیمه و محروم از مستمری بازنشستگی که سال‌ها پیش در بندرعباس کارگر روزمزد بوده و هنوز شب‌ها و روزهای سخت را در کانکس‌های بدون امکانات در گرمای سوزان بندر به یاد می‌آورد. خط سیر کارگری او، یک نقشه غمناک در دل جغرافیای ایران است؛ از زاهدان به مشهد و کار در یک باربری، بعد باربری در اسکله بندرعباس و در نهایت، کار در یک کارگاه کشاورزی در کرمان. او می‌گوید: کرمان مصدوم شدم، پایم شکست و کمرم عیب برداشت. کارفرما چند روز از حقوقم را نداد و بیرونم کرد. گفت به دردم نمی‌خوری... حالا زاهدان سیگارفروشی می‌کنم و گاهی هم بنزین و کپسول گاز می‌فروشم. حتی ماشینی ندارم که سوخت‌بری کنم. چه کنم؟ ما همیشه آخر خطیم و از همه قطارها جا می‌مانیم. ما پیاده‌ایم و «نان» همیشه سواره....

یک همدستی ضد کارگری بین ادارات کار و کارفرمایان برای بهره‌کشی از کارگران در جریان است. کارفرمایان از محرومیت کارگران بدون شناسنامه سوءاستفاده می‌کنند و بازرسان کار هم خود را به آن راه می‌زنند و چیزی نمی‌بینند

گزارش

کاهش بیکاری جوانان شهری زیر سایه ناامیدی از بازار کار

بررسی‌ها نشان می‌دهد نرخ بیکاری جوانان شهری در چهار سال اخیر کاهش چشمگیری داشته و به سطوح نزدیک به ۲۰ درصد وارد شده است. البته این به معنای بهبود شرایط بازار کار برای جوانان نبوده و ممکن است به دلیل ناامیدی جوانان از بازار کار رخ داده باشد.

به گزارش اکوایران، مرکز آمار ایران در آمارهای خود وضعیت نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله را اعلام کرده است. براساس این آمار، به طور کلی نرخ بیکاری جوانان شهری کاهش داشته و در زمستان سال گذشته به ۲۱.۶ درصد رسیده است. این آمار نشان می‌دهد در سال ۱۳۸۸ و ۱۳۸۹ بیشترین سطوح نرخ بیکاری جوان به وقوع پیوسته طوری که در زمستان سال ۱۳۸۹، نرخ بیکاری جوانان ۱۵ تا ۲۴ سال شهری به بالاترین سطح خود در ۲۰ سال گذشته رسیده و قله ۳۵.۵ درصدی را فتح کرده است.

نرخ بیکاری جوان در این سال‌ها فراز و فرودهای بسیاری را تجربه کرده اما همواره بین ۲۵ تا ۳۵ درصد در نوسان بوده است. از بهار سال ۱۴۰۰ به یک‌باره نرخ بیکاری جوانان افت کرده و به سطوح کمتر از ۲۵ درصد رسید. این کاهش ادامه‌دار شد و در تابستان ۱۴۰۳ به نزدیک‌ترین سطح خود از نرخ بیکاری ۲۰ درصد رسید. طبق آمارها، نرخ بیکاری در این فصل معادل ۲۰.۳ درصد بود. در نهایت این نرخ طبق فراز و فرودهای فصلی خود در زمستان سال گذشته افزایش یافت و به سطح ۲۱.۶ درصد رسید.

اما نمی‌توان به طور قطعی درباره این کاهش اظهارنظر کرد. این کاهش در نرخ بیکاری به دو دلیل می‌تواند به وقوع پیوسته باشد. اگر نیروی کار جوان شاغل شده یا از بازار کار خارج شود، نرخ بیکاری کاهش می‌یابد.

برای درک بهتر دلیل این اتفاق باید به نرخ مشارکت در این سال‌ها رجوع کرد. در صورتی که نرخ مشارکت در جوانان در این سال‌ها کاهش داشته باشد، به معنای ناامیدی نیروی کار جوان از بازار کار خواهد بود. از طرف دیگر در صورتی که نرخ مشارکت جوانان ۱۵ تا ۲۴ ساله در این مدت با افزایش مواجه شده باشد، به معنای افزایش اشتغال و بهبود وضعیت جوانان در بازار کار خواهد بود.

گفت و گو

یک کارشناس مسائل اقتصادی:
وام بانکی قادر به صاحبخانه کردن کارگران نیست

یک کارشناس مسائل اقتصادی با بیان اینکه حدود ۷۰ درصد درآمد کارگران و در برخی مواقع کارکنان دولت صرف اجاره مسکن می‌شود، گفت: طی سال‌های اخیر دولت‌ها در تأمین مسکن ارزان برای قشر کارگر و حتی کارمندان دولت ناتوان بودند و قول‌های ساخت مسکن برای اقشار ضعیف بر زمین ماند.

آرمان حاجیان‌فرد در گفت‌وگو با تسنیم درباره مشکلات کارگران در تأمین مسکن گفت: مطابق مصوبه شورای عالی کار، حداقل دستمزد کارگران ۱۴۰۴ با ۴۵ درصد افزایش نسبت به سال ۱۴۰۳ به‌مبلغ ۱۰ میلیون و ۳۹۰ هزار تومان رسید. همچنین دستمزد برای کارگران سایر سطوح مزدی با افزایش ۳۲ درصدی حقوق به‌علاوه مبلغ ثابت ۹۳۱ هزار تومان ماهانه به تصویب رسید. وی ادامه داد: در واقع متوسط افزایش حقوق کارگران حدود ۴۰ درصد است ولی به‌واسطه عدم تناسب حقوق و دستمزد سال ۱۴۰۳ با شرایط اقتصادی سال گذشته، افزایش حقوق سال ۱۴۰۴ قبلاً بابت کاهش ارزش ریال از قشر کارگر پس گرفته شده بود و با توجه به افزایش حدود ۴۵ درصدی حقوق کارگران، گشایشی در معیشت و خانه‌دار شدن قشرهای ضعیف حاصل نشد.

حاجیان‌فرد افزود: این در حالی بود که نرخ تورم سالیانه برای خانوارهای کشور حدود ۳۲,۵ درصد بود که این عدد در کلان‌شهرها بالای ۵۰ درصد برآورد شده لذا معیشت خانوارهای اقشار ضعیف، همیشه بابت تورم بالا، کاهش ارزش ریال و افزایش هزینه‌های زندگی، مجالی برای اندیشیدن به آینده و حتی پس‌انداز نمی‌دهد.

کارشناس مسائل اقتصادی اظهار داشت: در سال‌های اخیر، پرداخت و افزایش مبلغ تسهیلات خرید مسکن، یکی از برنامه‌های سالیانه دولت‌ها بوده ولی این اقدام دولت‌ها اغلب نمایشی و فاقد قابلیت اجرایی است چرا که در زمان حاضر بابت خرید مسکن یک میلیارد تومان تسهیلات و ۲۸۰ میلیون تومان وام جعاله تعمیرات داده می‌شود که جمعاً برای وام‌گیرنده قسطی حدود ۲۹ میلیون تومان به‌ارمغان می‌آورد، این در صورتی ست که به‌ندرت در کلان‌شهرها به‌خصوص تهران، خانه‌ای با این قیمت‌ها می‌توان جست. جالب اینکه اغلب کارگران دریافتی‌های حداقلی دارند و با حقوق حدود ۱۵ میلیون تومان امرار معاش می‌کنند و کل حقوق کارگران تکافوی خرید ۳۰ درصد مالکیت یک آپارتمان کوچک در کلان‌شهرها را نمی‌دهد.

حاجیان‌فرد گفت: این تسهیلات عملاً برای خانه‌دار کردن کارگران و کارمندان دولت پرداخت نمی‌شود. از طرفی دولت مستقر پروژه‌های مسکن ملی را جزو برنامه‌های عملیاتی خود بیان کرده ولی در عمل رشد ساخت مسکن با روند رشد جمعیت خانوارها و همچنین شرایط تورمی کشور تناسبی ندارد به همین دلیل طی سال‌های اخیر نه در ساخت مسکن پیشرفتی دیده می‌شود و نه در خانه‌دار شدن کارگران و اقشار ضعیف جامعه.

گزارش

خانوارها باید ماهانه ۱۰ میلیون تومان برای تامین حداقل معیشت هزینه کنند
حداقل حقوق کارگر برابر با خط سوء تغذیه شد

بررسی‌ها نشان می‌دهد حداقل هزینه یک خانوار ایرانی برای جلوگیری از سوء تغذیه در فروردین سال جاری نزدیک به ۵۰ درصد نسبت به همین مدت در سال گذشته افزایش یافته و سرعت افزایش هزینه این سبد بالاتر از تورم ماهانه اعلامی مرکز آمار بوده است.

به گزارش اکوایران، در فروردین ماه امسال حداقل هزینه هر خانوار برای تامین مقادیر مشخصی از مواد خوراکی جهت جلوگیری از سوء تغذیه و آسیب جسمی حدود ۹ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان برآورد شده که نسبت به فروردین سال گذشته ۴۷ درصد افزایش را تجربه کرده است. این در حالی ست که حداقل حقوق کارگران در سال جاری نیز تقریبا برابر حداقل هزینه تامین مواد خوراکی بوده و از همین‌رو می‌توان گفت حداقل‌بگیران توانایی تامین نیازهای غیرخوراکی و افزایش کیفیت زندگی خود را ندارند.

هزینه غذای خانوار ماهی ۱۰ میلیون تومان می‌شود

تأمین تغذیه سالم برای هر فرد مستلزم مصرف منظم گروه‌های متنوع غذایی است تا از ابتلا به بیماری‌های ناشی از سوء تغذیه جلوگیری شود. هزینه تهیه این اقلام غذایی، به دلیل ارتباط مستقیم با سلامت جسمی، حتی در شرایط کاهش درآمد نیز معمولا از سبد مصرفی خانوار حذف نمی‌شود. در همین راستا، مراکز علمی برجسته کشور از جمله انستیتو تحقیقات تغذیه و صنایع غذایی و دانشکده علوم تغذیه دانشگاه علوم پزشکی تهران، الگویی تحت عنوان «سبد غذایی بهینه» طراحی کرده‌اند که ترکیبی استاندارد از گروه‌های غذایی ضروری برای تأمین نیازهای روزانه بدن ارائه می‌دهد.

با وجود سهم بالای خوراکی در سبد مصرف خانوار، براساس داده‌های اخیر دسترسی به الگوی تغذیه‌ای استاندارد برای بخش قابل توجهی از جامعه، با دشواری‌های فزاینده‌ای همراه شده است. افزایش ماهانه قیمت کالاهای اساسی و جهش هزینه‌های سبد غذایی در ماه‌هایی پایانی سال گذشته، فشار اقتصادی مضاعفی بر خانوارها وارد کرده چنانچه در اولین ماه سال جاری این هزینه برای هر خانوار نزدیک به ۱۰ میلیون تومان برآورد شده است.

جزئیات حداقل هزینه سبد خوراکی خانوار در فروردین ۱۴۰۴

براساس گزارش «متوسط قیمت خوراکی‌های منتخب در مناطق شهری» مرکز آمار، در فروردین امسال تهیه لبنیات برای یک خانوار نزدیک به ۳ میلیون تومان هزینه داشته است. براساس این تقسیم‌بندی، هر فرد باید ۴,۵ لیتر شیر، ۳ کیلوگرم ماست، ۷۵۰ گرم پنیر و ۷۵۰ گرم کره در طول یک ماه مصرف کند. حال اگر این مقادیر براساس اندازه خانوار مورد بررسی قرار دهیم، هزینه تامین دو مورد اول به ترتیب ۶۱۱ هزار تومان و ۵۶۲ هزار تومان بوده است. مبلغ مورد نیاز برای تامین پنیر و کره به مقدار اشاره شده نیز به ترتیب ۳۷۵ هزار تومان و یک میلیون و ۳۸۶ هزار تومان است. بنابراین از بین کالاهای لبنی مختلف، بیشترین هزینه به «کره» اختصاص دارد اما لبنیات تنها گروه خوراکی نبوده که در فروردین شاهد افزایش قیمت بوده و سهم بالایی از مخارج خوراکی را به خود اختصاص داده است؛ گوشت، میوه‌جات و برنج نیز نقش مهمی در تورم خوراکی سال جدید ایفا کرده‌اند.

براساس مقادیر توصیه شده، هر فرد باید در ماه ۲ کیلو و ۱۰۰ گرم برنج مصرف کند. اگر مبنا برنج خارجی درجه یک باشد، هزینه تامین این بخش از خوراک هر در مقیاس خانوار در فروردین به ۵۳۱ هزار تومان رسیده است. گوشت گاو یا گوساله نیز برای هر خانوار یک میلیون و ۶۷۷ هزار تومان هزینه ایجاد کرده است. از طرفی، هر خانوار برای تامین حداقلی از میوه‌جات که پرتقال و سیب هستند باید به ترتیب ۵۷۳ هزار تومان و ۷۲۸ هزار تومان هزینه کند. با توجه به مقادیری که گفته شد، هر خانوار در فروردین امسال برای تهیه این سبد خوراکی باید ۹ میلیون و ۷۸۷ هزار و ۱۹۴ تومان هزینه کند.

این رقم نسبت به اسفند ماه ۴,۹۳ درصد و نسبت به فروردین سال قبل ۴۷,۳ درصد رشد کرده است. بالاتر بودن رشد ماهانه قیمت این سبد نسبت به تورم ماهانه کل کشور (۳,۹ درصد) نشان می‌دهد که سرعت افزایش قیمت اقلام خوراکی اساسی و ضروری برای یک خانوار از سرعت افزایش قیمت کل اقلام سبد مصرف یک خانوار در ابتدای امسال بالاتر بوده است.